

Maailmassa on vihaa, vihamielisyyttä, suuttumusta ja niistä kumpuavia väkivallan tekoja. Haluankin katsahtaa Raamatun valossa tätä synkähköä aihetta. Viha ja vihastuminen ja sitä lähellä oleva kiivailleminen ovat Raamatussa tuttuja ihmiselämää koskettavia asioita. Vihasta puhutaankin yli 400 kertaa Raamatussa, joten ei ihme, että jokainen ihminen kohtaa jossain elämänsä vaiheissa vihaa tai sen vaikutuksia. (Joh.15:18)

Aluksi on ymmärrettävä, että on olemassa oikeutettua ja oikeanlaista vihaa tai vihastumista ja sitten täysin kiellettyä vihakäyttäytymistä. – Jumalan tahdossa ja Hänen opetuksissaan viha on vain kohdennettu ja **rajattu oikein**. Se on, että vihaisimme pahuutta, mutta emme niinkään ihmistä. Meidän tulee kavahtaa ja kammota syntielämää, mutta samalla **rakastaisimme** Jeesuksen tavoin jokaista syntistä **ihmistä**. Pyhä Henki vaikuttaa sydämissämme aitoa ja puhdasta rakkautta. (Room.5:5)

"Herran pelko on pahan vihaamista. Kopeutta ja ylpeyttä, pahaa tietä ja kavalaa suuta minä vihaan." Snl.8:13[*JKR]

Tämän Raamatun jakeen kohdalla on muistettava, Sanan kehottamiset useaan kertaan Herran pelkoon, että hepreankielen "*Herran pelkoa*" tarkoittavan sanan voisi kääntää suomenkielelle myös: "*syvää Herran kunnioitusta*." – Eli Raamatun käyttämässä ilmaisussa "Herran pelossa" ei ole kysymys paniikinomaisesta pelosta, vaan siitä, että Hänen tahtonsa ja sanansa olisi auktoriteetti - ja ettemme uskaltaisi jättää sitä huomiotta. Puhuttaessa pahan vihaamisesta, vihaa ei osoiteta ihmistä, Jumalan luotua ja armon perillistä kohtaan, vaan itse syntiä ja kaikkea pahuutta vastaan.

"Tahdon, että miehet rukoilevat joka paikassa kohottaen pyhät kädet ilman vihaa ja epäluuloa." 1.Tim.2:8[*JKR]

Erään kerran Jeesus lausui sanat tähän liittyen, jotka ovat hyvin vaikeita ymmärtää, varsinkin ajatellessa Jeesuksen olevan kaiken rakkauden ja hyvyyden lähde. Jeesus sanoi opettaen:

"Jos joku tulee Minun tyköni eikä vihaa isäänsä ja äitiänsä ja vaimoan ja lapsiaan ja veljiään ja sisariaan, vieläpä omaa elämänsäkin, hän ei voi olla Minun opetuslapseni." Luuk.14:26[KR-33/38]

Tarvitseeko tämä Jeesuksen sana selittelyjä? Voimmeko lukea sen niin kuin on kirjoitettu? – Uskon, että meidän tulee liittää tähän kaikki muukin opetus, mitä Jeesus ja Pyhät kirjoitukset ovat kertoneet. – Liittäessämme tähän esimerkiksi Jumalan käskyn; "*Kunnioita isääsi ja äitiäsi*," näemme profiilin, eli kartoituksen selkeästä kuvasta. – *Jos isäni olisi murhaaja ja äitini esimerkiksi varas, miten kunnioittaisin heitä?* Hyväksyisinkö heidän elämäntapansa omaksuen sen kaiken itseeni? – En suinkaan! Kunnioitan heitä lapsensa synnyttäjinä, elämän

jatkaajina ja kasvattajina. Ilman heitähän en olisi alkuani saanut, enkä ilman riittävää hoitoa saamatta olisi selviytynyt lapsuuteni vuosista. – Minulla on oikeus **vihata heidän tekojaan** ja virheitään, niin kuin vihaan niitä **itsessänikin**. Mikäli vanhempieni näkemykset, ajatukset, sanat ja teot ohittavat Jumalan Pojan sanat, **rakastan enemmän Jumalaa**, kuin vanhempieni sanoja tai neuvoja. – Tarkempi Raamatun käännös kääntääkin kyseisen jakeen sanoen; "*eikä ole valmis luopumaan isästään ja äidistään*" [Kreik. misei, se on: Jeesukseen verraten pidä halpana, toisarvoisena, ollen valmis luopumaan. *JKR]

Muistanet varmasti myös sanan; "*Vihastukaa, mutta älkää tehkö syntiä. Älkää antako auringon laskea vihanne yli, älkääkä antako Perkeleelle sijaa.*" (Ef.4:26, Ps.4:5) Jeesus osoitti useaan kertaan tämän käytännössä. Hänhän oli synnitön, (Hepr.4:15, 1.Piet.2:22) mutta useaan otteeseen Hän vihastui ja kiivastui epäkohdistta, jotka häiritsivät Häntä. Ei siinä sanoja säästelty ja ruoskakin heilahti, kun Hän ajoi rahainvaihtajat pois Herran temppeleistä! (Joh.2:15) Erään kerran Pietarin käsittäessä täysin väärin Jumalaiset tarkoitukset, Jeesus *kivahti* hänelle; "*Mene pois edestäni, Saatana!*" (Matt.16:23) Nämä kuuluivat niihin kokemuksiin, joita opetuslapset kohtasivat Jeesuksen seurassa, Hänen, joka sanoi; "*oppikaa Minusta.*" (Matt.11:29-30) - Oletko muuten koskaan ajatellut, kuinka Jeesus teki asioita fariseusten ja kirjanoppineiden silmien edessä, *ikään kuin provosoidakseen keskustelua!* – Hänen kulki opetuslastensa kanssa viljavainion halki ja he katkoivat tähkäpäitä syödäkseen niitä nälkäänsä, (Mark.2:23-28) - uskon Jeesuksen olleen täysin tietoinen fariseusten läsnäolosta. Siitähän syntyi keskustelua, josta puhutaan vielä parin tuhannenkin vuoden kuluttua! Tulipa lopulta järkeä sapattikäskyynkin, nimittäin; "*sapattina on lupa tehdä hyvää!*" (Luuk.6:9, Luuk.13:15, Joh.7:23, Mark.2:27)

Pahan vihaaminen onkin siis oikeutettua ja joskus on luvallista *pemistää* pahan pesäkkeet. On kuitenkin muistettava, mitä miehen viha saa aikaiseksi päästyään täysin hallitsemattomasti valloilleen.

"Mutta olkoon kukin ihminen herkkä kuulemaan mutta hidas puhumaan, hidas vihaan. **Miehen viha ei näet tee sitä, mikä on oikeaa Jumalan edessä.** Pankaa siksi pois kaikki saastaisuus ja kaikkalainen pahuus ja omaksukaa sävyisin mielin sana, mikä on teihin istutettu, ja joka voi pelastaa teidän sielunne." Jaak.1:19-21[*JKR]

On hyvä tunnistaa nämä piirteet itsessään ja siksi esimerkiksi tietoisesti kartan tiettyjä ihmisiä, jotka provosoivat minussa sellaisia vihastumisen tuntemuksia. – Ihmisinä emme kaikkea siedä, eikä varmasti tarvitsekaan, ja uskon olevan täysin oikein karttaa sellaisia ihmisiä, jotka aiheuttavat sekaannuksia. (1.Tim.4:7, 1.Tim.6:11, 2.Tim.3:5, Tit.3:10)

Myös **vihan** tuntemusten **pituus** on määritelty Raamatussa tarkasti, nimittäin; "*älkää antako auringon laskea vihanne yli.*" (Ef.4:26) - Tämä ajatus osoittaa selvästi vihamielisyyden lietsomisen ja niissä mässäilyjen rajat. **Koemme kyllä erilaisia tuntoja**, mutta niistä on lupa sanoutua irti. Riita yleensä vaikeenee ja **vaimenee toisen** osapuolen **lakatessa vihapuheista**. Vaikeneminen saattaa toisinaan olla turhien ja hedelmättömien väittelyiden loppu, ja se on aina parempi, kuin *ikuinen riita ja sähinä*. – Näin siis ihmisten kesken. (Snl.17:1)

Entä, **vihastuuko Jumala?** – Siitäkin Raamattu opettaa useaan otteeseen. Ehkä konkreettisin Jumalan vihan osoitus tapahtui vedenpaisumuksen yhteydessä, kun ihmiset elivät jumalatonta ja irstasta elämäänsä, piittaamatta Luojastaan, aivan, kuten aikanammekin tänään tapahtuu. ([Matt.24:39](#))

"Sillä silmänräpäyksen kestäää Hänen vihansa, eliniän Hänen armonsa. Illalla on itku vieraana, mutta aamulla ilo." Ps.30:6[*JKR]

"*Herran viha*" on kauhistuttanut ja pelottanut ihmiskuntaa kautta aikojen. ([Joh.3:36](#), [Room.1:18](#), [2:8](#), [Kol.3:5-6](#)) Saatamme elää täysin jumalatonta elämää vuosi satoja, - ja sitten, kun Herra kyllästyy ja vihastuu meihin, saatamme syytellä Häntä epäoikeudenmukaisuuksista yms. ([Room.3:5](#)) - Olet varmaan kuullut ihmisten sanovan, *ettei Jumalaa ole, kun Hän antaa tapahtua maanjäristyksiä ja monenlaisia tuhoja maanpäällä.* ([Ps.14:1](#)) – Minulle juuri nämä osoittavat Jumalan luonnetta ja oikeudenmukaisuutta meitä syntyisiä ja Hänestä piittaamattomia ihmisiä kohtaan. Ihme on, ettei Hän ole pyyhkäissyt koko ihmiskuntaa pois maanpäältä, kuten oli vähällä tapahtua vedenpaisumuksessa. ([1.Moos. 9:11](#))

Herran pelko on myös Jumalan ominaisuuksien tunnistamista. Se on, että vihastuttaessani tahallani Herran, ([Ef.5:6](#)) saan sen kyllä tuntea Hänen vihansa purkauksissa, kun Hän kurittaa minua. ([Room.2:5-6](#)) - Toisaalta tiedän myös Hänen suuren rakkautensa ja laupeutensa niitä kohtaan, jotka rakastavat Hänen Pyhää nimeään. ([2.Moos.20:6](#))

Vihamielisyytemme hillitsemiseksi Jeesus opetti meitä rakastamaan jopa vihollisiammekin. ([Matt.5:44](#)) Mitä erinomaista siinä on, että olemme ainoastaan hyviä hyvälle? ([Matt.5:46](#)) Kohdatessamme pahuutta, vihan tuntemuksia ja katkeriakin syytöksiä, olisi hyvä löytää keinoja, miten voitettaisiin paha hyvällä. ([Room.12:21](#)) Ehkäpä Jumala antaa viisautta sellaisissa tilanteissa, ([Room.12:19](#)) nähdessään meidän ojentautumisemme uskossa ja kuuliaisuudessa Hänen sanansa mukaan.

"Kaikki katkeruus, kiukku, viha, huuto ja herjaus, kaikki pahuus olkoon kaukana teistä. Olkaa sen sijaan toisianne kohtaan ystävällisiä, hyväsydämiisiä ja anteeksiantavia, niin kuin Jumalakin on Kristuksessa antanut teille anteeksi." Ef.4:31–32[*JKR]

Kuinka usein Raamattu opettaakaan meitä sanoutumaan irti vihamielisyyksistä. Itse asiassa se liittyy **olennaisena osana kristillisyyteen**, ja siksi kristinuskon on uskontonakin paljon rauhanomaisempi ja rakkautta vaalivampi uskonto, kuin monet muut suuntaukset. Tässä muutama maininta ajatuksista, joissa meitä kehoitetaan luopumaan vihamielisyydestä:

"Pankaa nyt pois ne kaikki: viha, kiivastus, pahuus, herjaus ja häpeällinen puhe suustanne. Älkää puhuko valhetta toisistanne, te, jotka olette riisuneet pois vanhan ihmisenne tekoineen ja pukeutuneet uuteen, joka uudistuu Luojansa kuvan mukaiseen tietoon. Tässä ei ole kreikkalaista eikä juutalaista, ei ympäri-ikäistä eikä sen puutetta, ei barbaaria, skyyttalaista, ei orjaa, ei vapaata, vaan kaikki ja kaikissa on Kristus. Kol.3:8-11[*JKR]

"Joka sanoo olevansa valossa, mutta vihaa veljeään, on yhä pimeässä. Joka rakastaa veljeään, pysyy valossa, eikä hänessä ole mitään, mikä veisi lankeemukseen. Mutta veljeään vihaava on pimeässä ja vaelttaa siinä. Hän ei tiedä, minne on menossa, sillä pimeys on sokaisut hänen silmänsä. 1.Joh.2:9-11[*JKR]

"Jokainen, joka vihaa veljeään, on murhaaja. Te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole iäistä elämää, joka pysyisi hänessä." 1.Joh.3:15[*JKR]

Jos joku sanoo: "Minä rakastan Jumalaa", mutta vihaa veljeään, hän on valehtelija. Joka ei rakasta veljeään, jonka on nähnyt, ei voi rakastaa Jumalaa, jota ei ole nähnyt. Tämä käsky meillä on Häneltä, että joka rakastaa Jumalaa, rakastakoon myös veljeään. 1.Joh.4:20-21[*JKR]

Näemme Raamatussa myös rukouksia, joissa pyydetään rauhaa ja vihan laantumista. Psalmeissa rukoiltiin jopa Jumalan vihan alta pääsytä:

"Herra, älä nuhtele minua vihassasi, älä kiivaudessasi kurita. Ole minulle armollinen, Herra, sillä minä olen näännyksissä. Paranna minut, Herra, sillä minun luuni ovat säikähtyneet, ja sieluni on kovin pelästynyt. Voi, Herra, kuinka kauan? Käänny, Herra, vapahda minun sieluni, pelasta minut armosi tähden. Eihän kuolemassa sinua muisteta! Kuka ylistää sinua haudassa? Minä olen uupunut huokaamisesta. Joka yö on vuoteeni itkusta märkä, ja leposijani on kastunut kyynelistä. Silmäni ovat hämärtyneet surusta, vanhenneet kaikkien vihamiesten tähden. Väistyköön minusta, kaikki väärintekijät, sillä Herra kuulee itkuni äänen. Herra kuulee anomiseni, Herra ottaa vastaan rukoukseni. Kaikki viholliseni joutuvat häpeään ja suuren pelon valtaan. Äkisti he joutuvat häpeään, kääntyvät pois." Ps.6:2-11[*JKR]

– Olemme tehneet pienen katsauksen siihen, miten kristinuskon ja Raamattu käsittelevät vihaa. Nämä tuntemukset kohtaavat ihmisiä, mutta on oikein **pyrkii pois vihamielisyydestä** ja pyrkiä ennen kaikkea elämään rauhassa kaikkien ihmisten kanssa. ([Room.12:18](#), [1.Tess.5:13](#)) - Nämä rauhanomaiset ratkaisut ovat kovin tervetulleita tämän ihmiskunnan keskelle jonka ahneus ja kiivas rikkauden tavoittelu synnyttävät vain vihaa ja kateutta. Onkin paikallaan kertoa ihmisille muutoksen mahdollisuudesta, evan geliumista ja Jeesuksen antamasta rauhasta.

"Rauhan minä jätän teille. Oman rauhani minä annan teille. En minä anna teille niin kuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönk pelätkö." Joh.14:27[*JKR]

